

**Raftul
Denisei**

Colecție coordonată de
DENISA COMĂNESCU

Alessandro Baricco

Castele de furie

Traducere din italiană de
DRAGOȘ COJOCARU

HUMANITAS
fiction

Redactor: Vlad Russo
Coperta: Angela Rotaru
Tehnoredactor: Manuela Măxineanu
Corector: Maria Pădurean
DTP: Angela Ardeleanu, Carmen Petrescu

Tipărit la Ganesha Publishing House

ALESSANDRO BARICCO
CASTELLI DI RABBIA
Copyright © 2002, Alessandro Baricco
All rights reserved.

© HUMANITAS FICTION, 2007, 2017,
pentru prezenta versiune românească

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BARICCO, ALESSANDRO
Castele de furie / Alessandro Baricco; trad.: Dragoș Cojocaru. –
București: Humanitas Fiction, 2017
ISBN 978-606-779-266-9
I. Cojocaru, Dragoș
821.131.1

EDITURA HUMANITAS FICTION
Piața Presei Libere 1, 013701 București, România
tel. 021 408 83 50, fax 021 408 83 51
www.humanitas.ro

Comenzi online: www.libhumanitas.ro
Comenzi prin e-mail: vanzari@libhumanitas.ro
Comenzi telefonice: 021 311 23 30

Pentru Karine, de departe

*Und wir, die an steigendes Glück...*¹

1. Și noi, la fericirea ce *urcă*...

Cele patru mottouri din roman reproduc ultimele patru versuri ale „Elegiei a zecea” din *Elegiile duineze* de Rainer Maria Rilke.

UNU

1

— Hei, nu e nimeni aici?... BRATH!... Dar ce naiba, pe-aici au surzit cu toții... BRATH!

— Nu striga, îți face rău dacă strigi, Arold.

— Unde mama dracu' te-ai ascuns... de o oră tot stau aici și...

— Brișca ta e toată fărâmată, Arold, n-ar trebui să umbli așa...

— Lasă brișca și mai bine ține chestia asta...

— Ce e?

— Nu știi să-ți spun, Brath... ce știu eu... e un pachet, un pachet pentru doamna Rail...

— Pentru doamna Rail?

— A sosit aseară... Arată ca și când ar veni de departe...

— Un pachet pentru doamna Rail...

— Auzi, vrei să-l iei, Brath? Trebuie să mă întorc la Quinnipak până-n prânz...

— Okay, Arold.

— Pentru doamna Rail, te rog...

— Pentru doamna Rail.

— Bine să... să nu faci prostii, Brath... și mai apari din când în când prin oraș, până la urmă o să putrezești tot stând mereu acolo...

— Ai o brișcă de te ia cu silă, Arold...

— Ne vedem, okay? Hai, frumosule, dă-i drumul... La revedere, Brath!

— Eu n-aș merge așa de repede în brișca aia, HEI, AROLD, EU N-AȘ MERGE... N-ar trebui să meargă așa de repede în brișca aia. Te ia cu silă. O brișcă de te ia cu silă...

— Domnu' Brath...

— ... gata să se prăbușească numai când te uiți la ea...

— Domnu' Brath, am găsit-o, am găsit frânghia...

— Bravo, Pit... pune-o acolo, pune-o în căruță...

— ... era în grâu, nu se vedea...

— Bine, Pit, dar acum vino-ncoace... lasă frânghia aia și vino aici, băiete, am nevoie să te întorci acasă, iute, ai priceput?... Na, ține pachetul ăsta. Dă fuga s-o cauți pe Magg și dă-i-l. Auzi... Spune-i că e un pachet pentru doamna Rail, okay? Îi zici: e un pachet pentru doamna Rail, a sosit aseară și arată ca și când ar veni de departe. Ai înțeles bine?

— Da.

— E un pachet pentru doamna Rail...

— A sosit aseară și... și vine de...

— ...și arată ca și când ar veni de departe, așa trebuie să spui...

— ...de departe, okay.

— Bine, fugi... și repetă în timp ce fugi, ca să nu uiți... hai, du-te, băiete...

— Da, domnule...

— Să repeți cu glas tare, e o șmecherie care merge.

— Da, domnule... E un pachet pentru doamna Rail, a sosit aseară și... a sosit aseară și arată...

— FUGI, PIT, AM ZIS FUGI!

— ...ca și când ar veni de departe, e un pachet pentru doamna Rail, a sosit seara și arată... ca și când ar veni de departe... e un pachet pentru... doamna Rail... pentru doamna Rail, a sosit aseară... și arată ca și când... arată ca și când ar veni de dep... departe... e

un pachet... e un pachet pentru doamna... a sosit de departe, nu, seara a sosit... a sosit seara...

— Hei, Pit, te-a luat dracu', cumva? Încotro alergii?

— Bună, Angy... a sosit seara... o caut pe Magg, ai văzut-o?

— E jos, la bucătărie.

— Mulțam, Angy... e un pachet pentru doamna Rail... a sosit seara... și arată... arată ca și când ar veni de departe.....De departe... departe... e un pachet... Bună ziua, domnu' Harp!... pentru doamna Rail... a sosit seara... și arată... a sosit seara și arată... e un pachet, e un pachet pentru doamna... doamna Rail... și arată ca și când ar veni... Magg!

— Micuțule, ce s-a întâmplat?

— Magg, Magg, Magg...

— Ce ai în mână, Pit?

— E un pachet... e un pachet pentru doamna Rail...

— Dă-mi să văd...

— Așteaptă, e un pachet pentru doamna Rail, a sosit seara și...

— Deci cum e, Pit...

— ...a sosit seara și...

— ...a sosit seara...

— ...a sosit seara și arată de departe, asta e.

— Arată de departe?

— Da.

— Dă-mi să văd, Pit, ... arată de departe... doar că e plin de scris peste tot, vezi?... și cred că știu de unde vine... Uite, Stitt, a sosit un pachet pentru doamna Rail...

— Un pachet? Ia să văd, e greu?

— Arată de departe.

— Stai cuminte, Pit... e ușor... ușor... ce zici, Stitt, nu arată a cadou?...

— Cine știe, poate or fi niște bani... sau poate că e o glumă...

— Știi unde-i stăpâna?

— Am văzut-o ducându-se spre camera ei...

— Ascultă, tu rămâi aici, eu ies o clipă...

— Pot să vin și eu, Magg?

— Hai, Pit, dar repejor... Mă întorc îndată, Stitt...

— E o glumă, după mine e o glumă...

— Nu-i așa că nu-i o glumă, Magg?

— Cine știe, Pit.

— Tu știi, dar nu vrei să spui, nu?

— Eu poate că știu, dar n-o să-ți spun, nu... închide ușa, haide...

— Nu zic la nimeni, jur că nu zic...

— Pit, stai cuminte... mai apoi o să știi și tu, o să vezi... și poate că o să fie o petrecere...

— O petrecere?

— Ceva de genul ăsta... dacă înăuntru este ce cred eu, mâine o să fie o zi deosebită... sau eventual poimâine, ori peste câteva zile... dar o să fie o zi deosebită...

— O zi deosebită? De ce o zi deo...

— Ssst! Stai aici, Pit. Să nu te miște de aici, ai înțeleș?

— Am înțeleș.

— Să nu te miști..... Doamnă Rail... iertați-mă, doamnă Rail...

Atunci, abia atunci, Jun Rail își ridică creștetul de pe birou și își roti privirea spre ușa închisă. Jun Rail. Chipul lui Jun Rail. Când femeile din Quinnipak se priveau în oglindă, se gândeau la chipul lui Jun Rail. Când bărbații din Quinnipak își priveau femeile, se gândeau la chipul lui Jun Rail. Părul, pomeții, pielea nespus de albă, cuta ochilor lui Jun Rail. Dar mai presus de orice altceva – fie că râdea, sau țipa, sau tăcea,

sau pur și simplu stătea locului, parcă așteptând – gura lui Jun Rail. Gura lui Jun Rail nu-ți dădea pace. Îți sfredelea fantezia, pur și simplu. Îți mânjea gândurile. „Într-o zi, Dumnezeu a desenat gura lui Jun Rail. Atunci i-a venit lui ideea aia trăsniță cu păcatul.“ Așa povestea Ticktel, care se pricepea la teologie întrucât lucrase ca bucătar la un seminar, cel puțin așa spunea el, era o pușcărie spunea ceilalți, proștilor e totuna spunea el. Nimeni n-ar putea vreodată să-l deseneze, spunea toți. Chipul lui Jun Rail, de bună seamă. Popula fantezia tuturor. Iar acum era și acolo – mai alea acolo – îndreptat către ușa închisă, pentru că de o clipă se ridicase de pe birou ca să privească spre ușa închisă și să zică

— Sunt aici.

— E un pachet pentru dumneavoastră, doamnă.

— Intră, Magg.

— E un pachet... e pentru dumneavoastră.

— Dă-mi să văd.

Jun Rail se ridică, luă pachetul, își citi numele scris cu cerneală neagră pe hârtia maronie, răsuci pachetul, își ridică privirea, închise ochii pentru o clipă, îi redeschise, privi din nou pachetul, luă cuțitașul de tăiat hârtie de pe birou, reteză sfoara cu care era legat, deschise hârtia maronie și dedesubt era o hârtie albă.

— Magg făcu un pas îndărăt spre ușă.

— Rămâi, Magg.

Deschise hârtia albă, în care era învelită o hârtie roz, în care era împachetată o cutie violetă, unde Jun Rail găsi o cutiuță de stofă verde. O deschise. Privi. Pe chipul ei nu se urni nimic. O închise la loc. Atunci se întoarse spre Magg, îi zâmbi și îi zise

— Domnul Rail se va întoarce în curând.

Chiar așa.

Iar Magg alergă jos cu Pit să spună *Domnul Rail se va întoarce în curând* iar Stitt zise *Domnul Rail se va întoarce în curând*, și prin toate camerele se auzeau oamenii șoptind *Domnul Rail se va întoarce în curând*, până când cineva strigă de la o fereastră *Domnul Rail se va întoarce în curând*, și astfel peste câmpuri începu că alerge zvonul *Domnul Rail se va întoarce în curând*, de la un câmp la altul, până jos, la râu, unde se auzi un glas urlând *Domnul Rail se va întoarce în curând* atât de tare încât la fabrica de sticlă cineva îl auzi și se întoarce spre vecin ca să șoptească *Domnul Rail se va întoarce în curând*, lucru care cu iuțea ajunsese pe buzele tuturor, în ciuda zgomotului cuptoarelor, care obligă firește la ridicarea glasului spre a te face auzit, *Ce-ai zis?*, *Domnul Rail se va întoarce*, într-un frumos crescendo general culminând în glasul care, până la urmă, izbuti să îl facă și pe ultimul dintre muncitori, care de altfel era cam surd, să înțeleagă ceea ce se petrecuse, trăgându-i în ureche o salvă de flintă care spunea *Domnul Rail se va întoarce în curând*, *Aha, domnul Rail se va întoarce în curând*, pe scurt, un fel de explozie, care cu siguranță trebuie să fi răsunat cu mare putere în cer și în ochi și în gânduri, dacă până și la Quinipak, care se afla totuși la o oră distanță, până și la Quinipak, nici măcar cu mult timp mai târziu, lumea l-a văzut pe Ollivy sosind în goană, descălecând, greșind aterizarea, rostogolindu-se pe jos, înjurând de Dumnezeu și de Fecioară, reluându-și pălăria în mână și, cu fundul în noroi, murmurând – în șoptă, ca și când vestea s-ar fi rupt în cădere, s-ar fi dezumflat, s-ar fi pulverizat – murmurând parcă în sinea lui:

— Domnul Rail se va întoarce în curând.

Din când în când, domnul Rail se întorcea. De regulă, aceasta se întâmpla la un anumit interval de timp

Cuprins

Unu	9
Doi	51
Trei	103
Patru	159
Cinci	183
Şase	213
Şapte	233